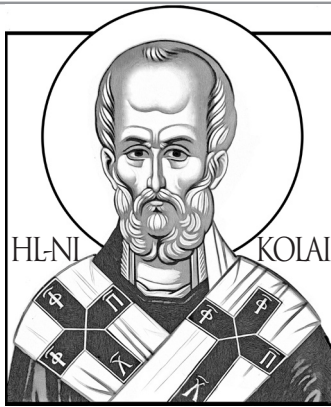

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

TROSUNDERVISNING

HØSTEN 2025:

*Følgende søndager klokken
13:30 -14:15 holdes under-
visning bak i kirkerommet,
om følgende tema:*

21.09: Generelt om
Den ortodokse kirke.

05.10: Gud som Skaper.

02.11: Gud som Frelser,
Inkarnasjonen.

16.11: Helligåndens liv
i Kirken, Tradisjonen.

30.11: Kirkerom og
Liturgi, mysteriene.

14.12: Ikoner og relikvier.

Jeg arbeider også med et
mulig digitalt opplegg som
vil supplere denne undervis-
ningen. Hvis jeg får dette til
(med hjelp av gode venner),

*blir det bekjentgjort i kirken
og på menighetens
Facebook-side.*

Torstein Theodor Tollefsen

NO. 3
2025

21.NOV./ 4.DES.

feirer vi Allhellige Jomfru Marias tempelgang, da hun som tre år gammelt barn ble ført til tempelet i Jerusalem for å bli oppdratt der.

Megalynar:

Vi høylover deg, allhellige jomfru som er utvalgt
av gud, og vi priser din inntreden i herrens hus!

Tropar i 4. tone:

Fdag innledes guds velbehag og menneskenes
frelse forkynnes. Jomfruen viser seg åpent i
guds tempel som et forvarsel for alle om Kristus,
så la oss juble for henne: fryd deg, oppfyllelsen
av skaperens forsyn.

DEN ORTODOKSE KIRKEN I NORGE ♦ HELLIGE NIKOLAI MENIGHET ♦ ORG. NR. 971 278 315
DEN FØRSTE OG ELDSTE ORTODOKSE MENIGHET I NORGE

Многонациональный Православный Приход Русского Происхождения и Русской Традиции под каноническом омофором патриарха ПОРФИРИЯ Белградского и епископа ДОСИТЕЯ

*Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com.groups7HelligeNikolai/>
www.ortodoks.org/Kirkeside/ ♦ Postgironr.: 0532 1267426 ♦ BAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org*

ADRESSER & TELEFONNUMMER

erkediakon: fader Serafim, 971 62 405

korleder: Torhild Agnes Svele

Menighetsråd: f. Johannes (formann),
f. Serafim, Torstein Theodor Tollefsen, Marina
Y. Sandersen, Kristin Holm, Toska Struksnes,
Revisjonskommisjonen: Simen Syvertsen,
Ludmila Mobeck, Inger Johanne Nilsen.

Medlemsavgift (frivillig), kr.500,-
Vipps nr. 97557.

Hellige Trifon Skita: mob.: 472 71 396,
Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene Tabor, og
Ortodoks Røst,
www.ortodoks.org facebook.com/trifonkloster
konto nr.: 2050 29 63679
Vipps nr. 539441

KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER

* ST. GEORG I NEIDEN
St. Georgs ortodokse kapell i Neiden.
starost: Oiva Jarva

* Kirkeforeningen i Bergen.
Gudstjenestested:
Repslagergaten 17, (Skuteviken)
Starost: Sturla Olsen, mob.: 920 11 492,
assisterende starost Anna Karlsen,
mob.: 905 88 055,
konto: 5233 05 01006
konto: 1506.25.50853
Vipps: 569530,
hjemmeside: www.ortodoksibergen.no

* Kristi forklarelse i Rogaland
kontakt: Brasil mob.nr. 489 95 305 / 975 43 042
Torleif Grønnestad, mob.: 412.89.148
/ konto: 3265.11.10407
Hl. martyr Elisabeths kapell
adresse: Daleveien 3, Sandnes.
Vipps 123467
hjemmeside: <http://ortodoksstavanger.no>

* Kristi frembærelse i Temlet i Bodø
Alexandra Fløstrand: mob: 943.91.596

* Johnsegarden i Sogn og Fjordane
Inger Johanne Enger 6877 Bygstad
Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf.: 57 71 69 00

e-post: kboklade@online.no
Hl. apost. Johannes Teologens kapell
Gravplass: Helgøya kirkegård

Det ortodokse kirkeakademiet i Oslo
fader Johannes mob.:47271396

NKR representant: fader Johannes
NTSF representant f.Johannes
NTSF representant. f.Johannes

Forum for ortodoks kirkesang:

De myrrabærende kvinners forening
Kontakt: Janette Khoury
kontonummer.: 2050.29.66945

Nikolaifondet_gironr. 0540.07.52704

Menighetsbladet:

Redaktør f. Johannes

Teknisk layout-medarbeider: Ove Svele
korrektur: Peter Svele

GUDSTJENESTER I OSLO, BERGEN, SANDNES, BODØ, NEIDEN OG HURDAL

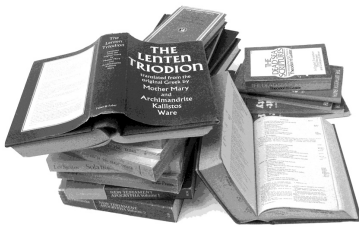
DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00 ukedager kl.:10:00

GUDSTJENESTELISTE: 2025 OKTOBER NOVEMBER DESEMBER

sivil dato	ukedag og klokkeslett	GUDSTJENESTE FEIRING OG STED
4. okt.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes (Daleveien 3) Slutt på Korsopphøyelsen
5. okt.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo, Profeten Jonas.
11. okt.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen. Alle hellige fra Kiev-Huleklosteret.
12. okt.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo. Hl. Kyriakos eneboeren
14. okt.	tirs. kl. 10:00	Liturgi i Oslo. POKROV
19. okt.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo, HL. AP.THOMAS
25. okt.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Hurdal,
26. okt.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo. GM ikon av Georgia (Grusinskaja)
1. nov.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes Demetrios-lördagen (minnedag for de døde)
2. nov.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo, Hl. Gabriel av Samtavro (Georgia)
5. nov.	onsd. kl. 18:00	Akatist for «GM. Alle sørgendes glede»
8. nov.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen,
9. nov.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo, Krønikøren Nestor i Kiev
16. nov.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo.
21. nov.	fred. kl. 10:00	Liturgi i Oslo. Erkeengelen Mikael og de himmelske makter.
23. nov.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo. Hl. Stefan av Decani
28. nov.	fred.	Adventfasten starter
29. nov.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Hurdal,
30. nov.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo, hl. Gregorios av Neokesaria
4. des.	torsd. kl. 10:00	Liturgi i Oslo, JM's tempelgang
6. des.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes, Hl. Aleksander Nevskij
7. des.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo, Stormartyren Katharina
13. des.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen, Hl. Ap. Andreas
14. des.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo. prof. Nahum, erkeb. Frumentios av Etiopia
19. des.	fred. kl. 10:00	Liturgi i Oslo. Hl. Nikolai
21. des.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo. Hl. Patapios
28. des.	sønd. kl. 11:00	Liturgi i Oslo. Hl. Trifon av Petshenga

EN ORTODOKSKRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønnebokeb, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene. lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i korkens gudstjenester så ofte som mulig.

Воскресенье – это день Господень, приходите в церковь!
Søndag er Herrens dag, gå i kirken!

BØKER OG HEFTER TIL SALGS I KIRKEN

- * Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn: 54 sider Kr 50,-
- * Erkebiskop Paavali: Vår tro. 88 sider Kr 150,-
- * Epifanij den Vise: Hl. Sergij från Radonesh. 48 sider, ill. Kr 50,-
- * Stavropoulos: Deltakere i guddommelig natur/Ortodokse lære om frelsen. 88 sider Kr 130,-
- * Ortodokse røster i nord I – En antologi ved f. Johannes (red.) 155 sider, ill. kr. 220,-
- * Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier Faste og variable tekster til de 3 liturgier. 208 sider, innb. ill. Kr.298,-
- * Roma og Konstantinopel En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr.50,-
- * Ortodokse røster i Nord II – en antologi ved f.Johannes (red.) 111 sider, ill. 150,-
- * En munk fra Østkirken Om Liturgien. kr.50,-
- * Ikon – vindu mot evigheten. av T.T. Tollefsen 152 sider, kr.250,-
- * Tjetverikov: Optina-klosteret kr.170,-
- * Ortodoks bønnebok, f.Johannes (overs. ect.): 192 sider, kr.248,-
- * Hellige Trifon av Petsjenga 104 s. ill. kr. 150,-
- * Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke 32 sider, kr 40,-

BESØK I FINLAND.

av f. Johannes

F.SERAFIM OG JEG BEVILGET OSS en ukes reise til Finland. Og det var svært vellykket. Jeg selv har jo en forhistorie der fra 1969 til 1971 da jeg startet mitt klosterliv i Nye Valamo kloster. F.Serafim har også vært der mer enn en gang, men det er lenge siden. Årsaken til reisen var både å gjenoppfriske kontakter der, og å besøke Det ortodokse kirkemuseet i Kuopio (som tidligere var hovedstad for den ortodokse kirke i Finland, som forøvrig er statskirke nr 2 i Finland). Vi hadde besøkt dette museet tidligere også, men nå er det reorganisert og veldig virkningsfullt presentert. Virkelig en opplevelse (Mesteparten av gjenstandene her stammer fra klostre og menigheter i Karelen som Finland mistet til Sovjetunionen i forb.m. WW2) Her en unik samling av ikoner og hellige kar. Bl.a. Sølvkenotafiet til hl. Arsenij av Konevitsa og gull-kenotafiet for Hl. German og Sergij av Valaam - sistnevnte skal forøvrig flyttes over til Nye Valamo i september). En stor opplevelse å få se denne utstillingen. I Kuopio besøkte vi forøvrig også hl.Nikolai katedralen som er vakker, men slett ikke av imponerende størrelse.

Deretter reiste vi videre (hele tiden i bil) til Valamo-klosteret, hvor vi ble tatt imot av f.igumen Mikhail, som også sikret oss overnatting. Her finner vi den finske ortodokse kirkens største skatt: Ikonet av Den Allhellige Gudfødtesken av Konevts! Alt her er jo helt annerledes enn det var i min tid. Hovedkirken i Novgorod-stilen imponerende og utstyrt med ikoner og annet inventar fra Gamle Valaam. Gjестene innkvarteres i gjestehus eller klosterets hotell. Her er Restaureringsverksted for ikoner og for bøker (som klosteret har rikelig av). Og det som interesserte oss mest var jo det nye museet med en like fantastisk utstilling som i Kuopio, om enn litt mindre. Mye av det utstilte materialet kjenner jeg jo igjen fra min første tid der, da dette var i bruk! Mange av de rike tekstilene som før var heller slitt, de er nå restaurert så de ser nærmest helt nye ut! Her er tydeligvis dyktige folk. (Jeg luftet vårt ønske om å få restaurert de gamle ikonene fra ikonostasen på Majorstua, som ble skadet i brannen i 1986, de stammer også fra Gamle Valaam). Her er restaurant, folkehøyskole, kjempestor butikk, lysverksted og økologisk hagebruk...

Etter besøket her reiste vi (med noen videverdigheter) videre til Lintula nonnekloster som befinner seg ca 1,5 mil derfra. Det er et fint (moderne!) anlegg med en kirke i sentrum, som nå har blitt en god del tilbakejustert mot tradisjonelle former. Klosteret som består av ca 10 nonner driver økologisk hagebruk, bigård, har en

fortsetter neste side ►

DE TRADISJONELLE FEIRINGENE I NEIDEN FANT PLESS OGSÅ I ÅR

fortsettelse fra side 3 «BESØK I FINLAND»

stor lysproduksjon og tar imot gjester i visse perioder.

Finlands ortodokse kirke er en liten kirke (formelt har den ca 60.000 medlemmer, og det henger sammen med at det betraktes som forholdsvis dyrt å være medlem, så det reelle antallet medlemmer er mye høyere. Men det finnes ingen andre jurisdiksjoner i Finland (om vi ser bort fra et par kapell-menigheter tilhørende Moskva-patri-

arkatet.) Alle andre underordner seg den lokale kirkeledelse i Helsingfors. Ideelle forhold! Og det er mange ortodokse kirker i landet, ca 180! Pluss et stort antall kapeller. Og mange av kirkene er veldig fine, f. eks. kirken i Kuopio, Tammerfors, i Vasa, og i Helsingfors hvor Vest-Europas største ortodokse kirke (Uspenski) befinner seg i sentrum på linje med den lutherske katedralen, og i tillegg er der en svært vakker mindre og eldre kirke, Treenighetskirken... Det er mange gode grunner til å ta turen til Finland for oss ortodokse kristne. Det anbefales. ■

BARNAS DAG HL. NIKOLAI MENIGHET 16 AUGUST 2025

Myrrabærerendes Kvinners foreningen i vår menighet har vært ansvarlig for Barnas dag i august i mange år. Vi pleide å dra til Hl. Trifon Klosteret i Hurdal. Fra august 2022 startet vi Søndagsskole undervisningen og dermed fortsatte vi med Barnas dag i regi av Søndagsskolen.

I år, var vi invitert til Skjeberg av Fader Johannes Solberg og Matoshka Ingrid Louise. Vi var til sammen 6 familier fra Hl. Nikolai med sine barn som møtte opp. Fader Johannes Solberg og en dame fra hans menighet, møtte de av oss som kom med toget på Sarpsborg stasjon.

Vi ble kjørt til Skjeberg til bruket hans, sitt hus, og kapellet nær huset. Vi ble introdusert til Matoshka Ingrid Louise og hans barn. Når alle var samlet, tok Fader Johannes frem sin «Salando» for å kalle oss til bønn i kapellet. Han lærte et av barna, Hallvard, melodien som han skal utføre på Salando. Vi fulgte alle sammen etter, gikk rundt kapellet til lyden av «Salando» og gikk inn. Vi deltok i en

forkortet morgen bønn. Under morgen bønn ble Troparen «Frels o Herre», «Fader vår», og Troparen «Verdig og rett» sunget av foreldre og barna. Tilslutt fortalte Fader Johannes om dagens Helgen «Hl. Salome», en av Myrrabærerende kvinner som gikk til Jesus grav tidlig om morgnen. Deretter deltok barna i mating av sauene og plukket egg fra hønsehuset. Barna fikk også sett på honning brett og fikk undervisning av hvordan biene lager honning. Vi ble deretter tatt inn i boligen til Fader Johannes der vi hadde lunsj, både medbrakt og annet som Matoshka har stelt i stand til oss. Det ble fri lek etterpå. På vei tilbake stoppet vi på et området i Skjeberg og fikk se Helleristninger.

Vi hadde en fantastisk dag. Tusen takk for Fader Johannes Solberg og Matoshka Ingrid Louise for deres gjestfrihet og kjærlighet.

På vegne av familiene

Janette Khoury

Leder Myrrabærerende Kvinners Forening

Barnedagen (søndagsskolens) på besøk hos f. Johannes Solberg ved Sarpsborg. Her fikk barna besøke en gård med dyr og mange vekster og landbruk, noe de har liten mulighet for ellers. De hadde det veldig fint der. Det var Janette Khoury som tok initiativ til dette, og vi takker f. Johannes som tok dem imot på så fint vis.

DEL 2 KAVSOKALYVIA PÅ DET HELLIGE FJELL(1918-1925)

MITT LIV PÅ DET HELLIGE FJELL VAR ET LIV I BØNN, GLEDE OG LYDIGHET MOT MINE ELDRE

(forts. fra forrige nummer av MB No.2 2025)

GUD REDDET MEG

Det hadde vært mye regn en dag, men da det sluttet, kunne vi se mange fedre fra de andre eremitasjene komme oppover i retning av hl Nifons hule. Vi så dem fra verkstedet vårt. De var ute for å sanke snegler. Da fader Ioannikios så dem gå forbi, ble han rastløs. Han ville at jeg også skulle bli med og finne snegler. Jeg sa til ham: "Min eldre ga meg beskjed om ikke å gå. Jeg hadde nesten fulgt etter dem, da han holdt meg tilbake. Men hvis du ønsker at jeg skal gå, skal jeg være lydig og gå."

"Bare gå", sa han, "det er en masse snegler der ute i dag."

Så tok jeg med meg en skuldersekk og løp avgårde. Eller rette, jeg løp ikke til å begynne med, ikke så lenge mine eldre kunne se meg, men så snart jeg var ute av syne, begynte jeg å løpe. Jeg kløv opp noen steile stup hvor det ikke engang var villsvin akkurat nå, for når det har regnet, samler de seg for å spise snegler. Der sanket jeg snegler i tre timer. Jeg fant mange og fylte sekken. Jeg var drivende svett da jeg gikk nedover igjen. Det var kveld nå og luften ble kjølig og fuktig. En iskald vind blåste ned mot havet fra Athos-fjellet. Ryggen min var klissvåt av svette og

Hl. Porfyrios (Bairaktaris)
av Kavsokalyvia

av slimet fra sneglene i skuldervesken, Jeg frøs på ryggen.

Det var vanskelig å komme seg ned, og jeg var nødt til å over en bratt steinur med mange småstein. Da jeg var halvveis over, begynte hele uren å gi etter. Den raste utfor helt fra toppen og kom farende som en elv i en tjue meters bredde. Den tok med seg større og mindre steiner og alt som var. Jeg sto til knes i raset, og ble stående fast. Skuldersekken hadde jeg ennå på ryggen, men jeg innså faren for å omkomme. Jeg ropte høyt: "Panagitsa mu! Min Hellige Frue!" Plutselig ble jeg hevet av en usynlig kraft tjue meter over til den andre siden av den trange, bratte fjellkjøften

og landet på noen store steiner, selv om de også var på nippet til å rulle utfor. I samme øyeblikk kom tilfeldigvis fedrene tilbake – de som hadde vært oppe ved hellige Nifons hule. De gikk et stykke nedenfor meg og hadde med seg sneglene de hadde plukket. De fikk øye på den overhengende rasfaren og ropte: "Se opp! Er det noen der oppe?" Jeg var jo utenfor faresonen nå, og hadde ikke lidd noen skade, annet enn at jeg hadde mistet mokasinene mine som var blitt stående igjen under steinene i skredet. Leggene mine var også en del oppskrapt og oppskåret. Fedrene ropte en gang til, men jeg ropte ikke tilbake. Jeg ville gjerne, men fikk det ikke til. Jeg var i en sjokktilstand. Jeg hørte dem, men jeg svarte ikke. Skuldervesken min hang uskadd på ryggen. Den kunne vel ha veid en hundre kilo. Da jeg var kommet litt mer til hektene igjen, begynte jeg å kare med nedover fra stein til stein. Til slutt hadde jeg nådd bunnen, men der møtte jeg en annen fare: jeg fikk øye på en slange under en galangarot og ble skrekkslagen.

Gud reddet meg. Da jeg kom tilbake til eremitasjen, var jeg i en tilstand av forvirring og forskrekkelse, og jeg falt helt sammen. Jeg fortalte de eldre alt som hadde hendt, om steinraset

fortsetter neste side

i uren, om skoene mine som jeg hadde mistet, om de oppskrapte leggene mine, og om slangen. Min eldre så svært ulykkelig ut, og fader Ioannikios så temmelig forvirret ut. Min eldre påla ham som straff at han ikke fikk feire liturgien på mange måneder.

Han kysset meg på pannen og vi tok avskjed i tårer

Som følge av den forkjølelsen jeg fikk den dagen, pådro jeg meg brysthinnebetennelse. Den svellet opp og jeg fikk sterke smerter. Jeg ble avkrefte og hadde ingen matlyst. De eldre sendte bud på fader Antonios, en høy og svært hellig munk som også bodde i den eremitasjen som var viet til de hellige fedre på Athos. Han ble ofte tilkalt som lege. Han kom og undersøkte meg, og gikk deretter tilbake til eremitasjen sin for å hente et garvet skinn som de kalte en ekdorion. Det la han på ryggen min det skulle suge opp utflod fra ryggen min gjennom natten. Neste dag ved ti-tiden tok han frem en saks som han steriliserte med alkohol, og klippet bort skinnet som var fylt opp med væske og lå som en pute klistret til huden min. Det gjorde skrekkelig vondt. Jeg var temmelig svekket og besvimte.

Da jeg våknet litt igjen, følte jeg glede fordi jeg var i stand til å be. Jeg begynte å synge noen ord fra Den lille bønnfallelseshymnen: "På grunn av mine utallige synder, både kroppslige og sjelelige, er jeg svekket nå, og både kropp og sjel

er syke. ..." Da fader Ioannikios hørte meg, kom han og omfavnet meg og kysset meg på pannen og sa: "Tilgi meg, gutten min!"

Min eldre kom også og sa skarpt til ham: "Å snakk, du skakkjorte fyr!"

Jeg hadde ingen appetitt og hadde ikke lyst på mat. Jeg spiste svært lite, og hver dag ble tilstanden dårligere. Det så ut som om jeg skulle tære bort og dø. Mine eldre var redde for at jeg skulle dø, og det var fader Antonios også, som kom og så til meg som lege.

"Gutten må bort herfra," sa fader Antonios. "Blir han her, overlever han ikke. Han trenger medisiner som vi ikke har her. Han tar ikke til seg mat. Ett er i hvert fall sikkert, at jo lenger han blir her, desto dårligere blir han."

Tenk, jeg var så svekket at om jeg bare spiste en håndfull ferske mandler, var det mer enn magen min kunne ta imot.

Mine eldre ville nødig gi slipp på meg, men de så seg nødt til å sende meg ut i verden, for på Det hellige fjell fantes det hverken melk eller kjøtt. Derfor ga de meg tillatelse til å dra. De skaffet de nødvendige papirer slik at jeg kunne reise tilbake til den landsbyen jeg kom fra og være der et par måneder inntil jeg frisknet til igjen. Og jeg dro. Fader Ionikios rodde meg til Dafni. På den tiden hadde vi ikke motorbåt. Den gang hadde vi hverken motorbåter eller muldyr. Alt det munkene trengte, bar de opp på

sine egne skuldre eller på ryggen. Vi kom til Dafni. Jeg var ikke i stand til å stå oppreist, så de la meg på gulvet i et rom hos postmesteren. Etter en tid begynte jeg å få voldsomme smerter i nyrene. Jeg gråt av smerte. Fader Ioannikios gråt også. Til tross for smerten, hadde jeg litt krefter til å trøste ham.

"Ikke gråt, eldre, jeg skal nok bli bedre igjen. Ingen grunn til bekymring."

Han trøstet meg også og sa:

"Ikke gråt, gutten min. Du blir sikkert bedre."

Båten kom og de bar meg ombord. Han kysset meg på pannen og vi tok avskjed i tårer.

DEL 3. EVVIA (1925-1940)

*Hjertene deres var blitt myke
uten ytre press ønsket de å holde
fasten
og åpne seg for det åndelige felt
hvor de kunne kjenne Kristi
nærvær*

JEG HADDE ALDRI FORESTILT
MEG AT JEG SKULLE VENDE
TILBAKE TIL VERDEN.

Jeg hadde aldri forestilt meg at jeg skulle vende tilbake til verden. Kavsokalyvia var mitt hjem. Det er sant at jeg hadde bedt Gud gi meg en sykdom. Og jeg fikk en sykdom. Men jeg sa: "Det er vel og bra, Gud, at du har gitt meg en sykdom, men ikke at du tar meg bort fra Det hellige fjell." Men han tok meg bort. Jeg dro fordi jeg var syk; eller rettere: de sendte meg bort. Gud lyttet, men ikke

nødvendigvis til min vilje. Han ga meg også noe jeg ikke ønsket meg; for som jeg sa, på grunn av min sykdom måtte jeg forlate Det hellige fjell. Slik gikk det til at jeg ble sendt tilbake til hjemstedet mitt etter alle disse årene. Timene i båten syntes aldri å ta slutt. Alt virket fremmed på meg. Jeg hadde ikke sett småbarn eller kvinner på årevis.

På veien til landsbyen min var jeg innom byen Kalkis Kalida. Jeg kom også forbi Aliveri og til slutt til Haghios Ioannis, dit jeg skulle. Først gikk jeg til Perivolis. Der fant jeg én, og det var min svoger, Nikolai, som var far til Heleni. og jeg spurte ham hvilke familier som bodde i landsbyen. Han svarte at litt lenger borte bodde Leonidas Bairaktaris, min far, og litt bortenfor det noen andre familier som han ga meg navnene på.

Hjertet mitt banket, og jeg gikk videre for å treffe min far. Jeg hadde ikke sett ham på mange år. Som jeg har fortalt deg, var han årevis i Amerika. Da jeg så ham, kjente jeg ham straks igjen. Men hvordan skulle han kunne kjenne igjen meg – en munk med langt hår og et stort, langt skjegg! Jeg følte meg brydd, og derfor hadde jeg gjemt håret og skjegget mitt inne i den munkedrakten jeg hadde på meg. Dessuten var det bare skinn og bein igjen av meg som følge av sykdommen min. Jeg hilste på ham og han sa:

”Hvem er du? Hvor kommer du fra?”

”Jeg er munk,” svarte jeg. Så spurte jeg: ”Har du familie? Hvor mange barn har du?”

”Jeg hadde fire, men én av sønnene mine forsvant for mange år siden. Vi mistet ham. Han arbeidet i Pireus, og så forsvant han!”

”I Pireus? Hva het han?”

”Vangelis.”

”Vangelis? Han pleide å være en venn av meg.”

”Si meg, vet du hvor han er?”

”Akk o ve; han døde. ...”

”Døde han?”

Det så ut som om min fars hjerte skulle briste. Han begynte å gråte. Jeg holdt det ikke ut. Om jeg hadde vært laget av stål, ville jeg ha smeltet. Jeg begynte å gråte jeg også. Mitt hjerte banket hurtig. Jeg holdt ikke ut å se min far i en slik hjertekval, og jeg avslørte hvem jeg var.

”Det er meg, far! Evangelos.”

Se for deg hva som skjedde i det øyeblikket. Glede og tårer blandet sammen. Vi omfavnet hverandre, og med sterke følelser satte vi kursen hjem for å finne mor. Men moren min var uforsonlig. Da hun så meg, skjente hun meg ut uten nåde. Hun anså det som en forurettelse at et av barna hennes var blitt munk uten hennes samtykke.

FOLK KOM FOR Å HILSE PÅ MEG

Folk fikk greie på at jeg var kommet hjem. Forskjellige folk kom for å hilse på meg. Før jeg ble syk hadde jeg en rødlig ansikts-

farge og så kjekk ut. Jeg var ikke pen i verdslig forstand, men Guds skjønnhet skinte gjennom meg. Nå da jeg var tilbake i verden, hadde alle noe å bemerke om meg og om håret mitt. Jeg hadde ikke klippet håret siden jeg dro til Det hellige fjell. Det hadde vokst ned til under midjen. Det var stor ståhei i landsbyen. Jeg ønsket ikke å klippe det av, i stedet kokte jeg opp en gryte med vann og lot håret ligge i den en god stund. Håret var skadd og mye falt av. Jeg ble nesten skallet.

Men, som jeg sa, folk kom for å hilse på meg i landsbyen. Ryktet gikk at sønnen til Leonidas Bairaktaris, som hadde forsvunnet for mange år siden og som alle trodde var død, var kommet tilbake fra Athos-fjellet hvor han hadde levd i en eremitasje. Noen kom bare av nysgjerrighet for å se meg. Jeg sa ikke noe. Jeg følte meg svært brydd. Jeg gikk til landsbykirken. Alle gjorde narr av meg. Moren min skammet seg. Hun gråt og jamret seg over sin skjebne. Den stakkars kvinnen tålte ikke synet av meg. Hun ville ikke ha meg der og presset meg til å forlate huset.

Til å begynne med tok min tante seg av meg. Jeg fikk god mat hos henne – melk, ost, egg og kjøtt – og etter en tid begynte jeg å komme meg etter sykdommen. Men jeg kunne ikke bli der så lenge fordi, vel, jeg ønsket meg et annet slags miljø. Hva kunne

fortsetter neste side ►

jeg gjøre der i huset? Dessuten følte jeg meg forlegen for at jeg ikke hadde gjort noe for familien min, ... Hvordan kunne jeg nå be dem om å ta hånd om meg?

Da jeg følte meg kjekkere, dro jeg rett tilbake til Det hellige fjell.

Et stykke fra landsbyen vår ligger Lefkon-klosteret som er viet til hl. Kharalampos. En dag spurte jeg faren min om han ville følge meg dit. Det var en fire-fem timers gange. Jeg hadde ikke til hensikt å bli der, og ikke hadde jeg noen anelse om de ville ta imot meg der heller.

I mellomtiden møtte vi tilfeldigvis fader Yiannis Papavasileion i Alveri. Han ringte biskopen – for på den tiden var det en telefonledning fra Aliveri til Kymi – og fortalte at det var kommet en munk fra Det hellige fjell. Biskopen sa til ham:

”Hold fast på ham, Papa Yiannis, ikke la ham forlate oss!”
Biskopen av Kymi, Panteleimon Fostinis, var svært positivt innstilt til munk.

Min far og jeg gjorde oss klare til å dra. Jeg gikk bort til moren min for å gi henne et avskjedsskyss på hånden, men hun trakk hånden tilbake og ville ikke rekke meg den. Så gikk vi avgående til klosteret viet til hl. Kharalampos. Der fikk vi en varm velkomst av igumen klosterforstanderen. Vi snakket sammen, og det så ut til

at han likte meg. Da jeg fortalte ham om vanskelighetene mine, sa han:

”Bli her. Vi har egg og melk, kylling og alt mulig.”

Så ble jeg der. *Igumen* var så glad i meg at han selv laget spesiell mat for meg. Selv om jeg ikke hadde noen særlig appetitt til å begynne med, tok den seg opp etter hvert, og litt etter litt kom jeg meg igjen. Faren min ble også igjen der i begynnelsen for å ta seg av meg. Tidligere i livet hadde han vært så heldig å bli kjent med hl. Nektarios. Faren min hadde dyp tro og var svært hengiven.

Da jeg følte meg kjekkere, dro jeg straks tilbake til Det hellige fjell. Mine eldre var henrykt av glede. Men det var ikke gått to uker engang da jeg fikk et tilbakefall. Jeg mistet appetitten, ble blek, gikk ned i vekt og ble utmattet av nudelsuppe og lignende mat. Du skjønner, jeg var blitt alvorlig syk igjen. En gang til fikk jeg tillatelse til å dra derfra, og jeg dro tilbake til Hellige Kharalampos-klosteret. Der fikk jeg egg, ost, smør og slikt, akkurat som forrige gang. Og jeg kom til hektene igjen og fikk styrken tilbake. Etter tre måneder vendte jeg tilbake til Det hellige fjell. Men det samme skjedde igjen. Tre ganger dro jeg dit, og hver gang fikk jeg tilbakefall innen to uker.

Tredje gang sa mine eldre til meg:

”Vi har et ansvar for din helse: vi

kan ikke beholde deg her. Vi elsker deg og vi vil gjerne at du skal være her, men Gud gjør det klart at du må dra, så du ikke dør.”

Og sannelig la de til:

”Vi elsker deg, og hvis Gud gir deg muligheten – og vi tror at han vil hjelpe deg til å bli frisk igjen – og du ønsker å komme tilbake, så finn en annen gutt slik som deg selv: Vi ønsker deg.

Så sendte de meg avsted, men først sa de:

”Vi ønsker ikke at andre munk her skal bebreide oss dersom vi lar deg dø her, for du er jo bare en ungdom. Vi er slett ikke glad for å sende deg bort, men vi har ikke noe valg. Vi har uttømt de muligheter vår kjærlighet kan gi. Du har dratt og kommet tilbake tre ganger, og du har ikke vært i stand til å være frisk igjen her.”

De ga meg med et ullteppe på reisen, og det har jeg beholdt. Det er mitt beste ullteppe. Det er dette jeg har i cellen min. På det teppet har jeg gjort mine prostrasjoner, jeg har sovet i det, jeg har tullet det rundt meg når jeg har stått og tatt en blund – altså sovet i våken tilstand! På det teppet har jeg gjort alle mine åndelige øvelser.

På denne måten forlot jeg Det hellige fjell for godt. Jeg dro til Hellige Kharalampos. Alle ville gjerne ha meg der; de satte pris på meg og var glade for at jeg kom tilbake. Så begynte jeg igjen å drikke melk og spise smør og egg.

fortsetter i neste nummer av MB ■

I fjor annonserte vi teologisk kurs på russisk og engelsk via internett. Vi fikk mange påmeldte, og alle som deltok og fullførte kurset, fikk diplom. Her er tre i Bergen, vi hadde også deltakere i Sandnes og i Oslo. Det samme kurset utlyser vi nå igjen, og anbefaler alle interesserte å delta.

Vi feiret hl. Olav på Olsok 29. juli på Løvøya (i nærheten av Horten). Vi hadde en moleben utenfor Løvøy kapell som er fra middelalderen og har en kilde med historie tilbake til hl. Olav.

VI HADDE TIDLIGERE et teologi- seg å være vellykket, og mange Det er via internett og interak- kurs knyttet til en læreinstitu- har fått diplom for gjennomført tivt. Alle interesserte oppfordres sjon i St. Petersburg. Dette viste kurs. Vi setter opp et kurs igjen. til å delta. ■

WE INVITE YOU TO THE THEOLOGICAL EDUCATIONAL ONLINE SCHOOL

The Theological Educational School in honor of St. Basil the Great announces enrollment for the new academic year 2025/2026.

The learning is aimed at both acquiring spiritual education and training specialists for educational activities in Orthodox parishes.

The training takes place over two terms (between semesters - Christmas holidays).

The learning program is based on the educational material of the leading theological schools of the educational and includes the following disciplines:

- Introduction to the Holy Scriptures of the New Testament
- Patrology (Holy Fathers of the Early Church)
- Patrology (Holy Fathers before the XV century)
- Dogmatic theology;
- The Holy Scriptures of the Old Testament
- The Holy Scriptures of the New Testament
- Liturgics;
- Introduction to asceticism;
- The history of the Orthodox Church (from the I century to the XX century).

CLASSES ARE HELD IN AN ONLINE FORMAT BASED ON THE ZOOM INTERNET PLATFORM.

The time of the classes:

- Wednesday 8 p.m (Norway time)
- Sunday 5 p. m. (Norway time)

If you miss and cannot attend a lecture, the lecture recording is saved in the YouTube channel of the Theological School, where you can view it at a convenient time.

At the end of the 1st term and the 2nd term, there are tests and exams.

Upon completion of the courses and successful completion of the exams, a church diploma of graduation from a Theological educational school is issued (after graduating from the Theological Educational School of St. Basil the Great, you can continue your studies at the Theological Institute in honor of St. Basil the Great).

The first term of the 2025/2026 academic year at the Theological Educational School begins on October 22, 2025

The course is taught by Sergey Vladimirovich Nemshon, Doctor of Theology.

To enroll for the 2025/2026 academic year at the Theological School In honor of St. Basil the Great, please contact us at the number provided in Telegram:

+79117141368 (Telegram) Sergey Vladimirovich

» fortsettelse fra side 12: « PREKEN OM HL. TRIFON »

kurat slik alle de hellige var: vanlige mennesker med svakheter og brister, men det er som den hl. apostelen Paulus sier: Guds kraft fullbyrdes i vår svakhet.

Hellige Trifon ble den han ble, ikke ut fra sine egne evner og styrke, men fordi han lot Guds Ånd få virke i seg og prege sitt liv og person. Hl. Trifon ble et redskap for Gud, derfor kaller vi ham en helgen. Og liksom han, bærer vi alle Guds hellige Ånd i oss fra dåpen, og vi har alle mulighet for å gjøre Guds verk og la vårt liv preges av Guds Hellige Ånd.

Så la oss oppmuntres av hellige Trifon, av hans verk og hans liv, og ikke sette vårt lys – som er Guds Ånd – under en krukke, men la det få skinne klart i oss selv og for andre. ■

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

PREKEN OM HL. TRIFON

Vi feirer hellige Trifons minne 28. desember, han som ble misjonær langt oppe ved Ishavets kyst og som levde som munk der på 1500-tallet, og det er fest for oss på klostret som bærer hans navn! Hl. Trifon er en av kirkens mange helgener, en hellig mann. Helgener, det er mennesker som helt tydelig har levd et liv under Guds ledelse, og som sådan har blitt forbilder for oss andre, eksempler på rett liv og oppmuntring til det. Men de var jo ikke annerledes utrustet enn oss andre, og de hadde sine svakheter og sine kamper. Vi ser at de er fullkomne, slik Kristus kaller oss alle til, men dette er en fullkommenhet i betydning helhjertethet, det betyr ikke at de var feilfrie.

Dette viser kirken oss ved hvilke lesninger fra Den hellige skrift som er foreskrevet til deres ære: Saligprisningene, de lyder jo i liturgien normalt på søndager og visse høytidsdager, og de minner oss om våre alles felles idealer, løfter og kall. Slik er også hl. Trifon en personifisering disse våre felles idealer. Men ettersom

vi alle forskjellige personligheter med våre særtrekk, er det visse av disse idealene som ligger oss nærmere enn andre. Slik også med hl. Trifon, og jeg tror at det særlig er saktmodigheten som preger ham.

Saktmodighet og ydmykhet er kanskje de viktigste av saligprisningenes idealer, det er den egenskap Jesus omtaler for seg selv og som Han oppfordrer oss som etterfølgere i. Nå er det kanskje flere som tenker på saktmodighet og ydmykhet som noe passivt og fryktsomt og veik. Men saktmod er slett ikke det, og det saktmod som Kristus kaller oss til, er en standhaftighet i sannhet og rettferdighet og kjærlighet, en modig, ured og selvbevisst holdning som ikke lar seg provosere til ondt, men som lider for sannhet og rettferd i kjærlighet. Slik fremstår Jesus Kristus selv – denne kjærlighetens helt. Og hl. Trifon, han var også saktmodig og ydmyk uten å være en svekling. Han var ingen myk mann som lot seg drive hit og dit. Han var modig og selvpoffrende for

Kristi sak, men ikke ettergivende for de onde krefter og trussler.

Hl. Trifon ble grepet av kjærlighet til Kristus og til det uvitende hedningefolket ved Ishavet, og gav sitt liv for den saken som misjonær, først ved å forkynne ordet om korset, deretter ved sitt livs vitnesbyrd som munk. Han reiste tomhendt fra Novgorod til et fiendtlig land, et land hvor både folk og natur stod ham etter livet. Her kjempet han daglig for å vitne om livets ord. Det var tøft og modig! Det var ikke noe for en veik og fryktssom mann. Slik levde han og kalles saktmodig.

Likewise er vi kalt til å la de guddommelige idealer fra Jesus Kristus, vår Herre, slik de uttrykkes i saligprisningene, få prege vårt liv. Hver og en på sitt vis og ut fra sine egne forutsetninger og sammenhenger. Vi må ikke straks tenke at dette bare er noe for særlig utvalgte – for vi er alle utvalgt og kalt av Gud. Vi må ikke tenke at vi er for svake og små, for vi er ak-

fortsetter side 11 ►